

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΤΥΠΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΚΑΙ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηλοῦν καὶ Ι. Μ. Λαμβέγγη, διευθύνοντος.

ΕΡΑΝΟΙ ΛΟΓΩΝ

Ἐκεῖνοι ἔδοσαν ἡσθάνθησαν σπαράσσειν τὴν καρδίαν αὐτῶν τὸ ἐθνικὸν ἄλγος, ὅτε ἀπαράσκευοι ὕλικῶς ἀπεφύγομεν ν' ἀντιμετωπίσωμεν τοὺς προκαλοῦντας ἡμᾶς, τοὺς προκαλοῦντας δὲ οὐχὶ διὰ τῶν ἀνευθύνων ἐξυβρίσεων τῶν ἐφημερίδων τῶν, ἀλλὰ διὰ τῶν πραγματικῶν πρὸς τὸν Ἐθνάρχην καὶ τοὺς ἀλυτρώτους ἀδελφούς ἐπιθέσεων, καὶ ἐκεῖνοι, ὅσοι ἡσθάνθησαν θωπεύουσιν αὐτοὺς τὴν γλυκεῖαν ἐλπίδα συντόνου καὶ ταχείας στρατιωτικῆς προπαρασκευῆς, ἥτις ν' ἀναδείξῃ ἐντὸς βραχείας διαστήματος τὸ ἔθνος ἱκανὸν ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ οἰαςδήποτε προσβολῆς, ἃς μὴ νομίσωσιν ὅτι ἐξετέλεσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον τῶν διότι ἐπικράνησαν ἢ διότι ἤλπισαν.

Εἶναι μάλιστα τινες, καὶ ἀτυχῶς ὄχι ὀλίγοι, νομίζοντες ὅτι μὲ τὴν θυσίαν μερικῶν δακρύων ἢ μέ τινας ἐνθουσιαστικούς καὶ εὐέλπιδας λόγους, καταθέτουσι καὶ αὐτοὶ τὸν ἔρανόν των, ὅπως σχηματισθῇ τὸ κεφάλαιον τῆς ἐθνικῆς μεγαλουργίας· ὅταν δὲ τὰ πράγματα ἀποδείξωσιν ὅτι οὐδὲν γίνεται διὰ τοιούτων ἐράνων, εἶναι ἔτοιμοι, ἀφοῦ πρῶτον ἀγανακτήσωσι, νὰ καταβάλωσιν ἔπειτα καὶ ἄλλους ὁμοίους...

Ἄς ἐρωτήσῃ ἕκαστος ἑαυτὸν ἐὰν ἀνήκει εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην καὶ ὅταν ἡ συνείδησίς του τῷ ἀπαντήσῃ καταφατικῶς ἃς ἐξεύρῃ ἄλλον τρόπον, ὅπως καταστῇ χρησιμώτερος εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς πατρίδος.

Καὶ οἱ τρόποι εἶναι τόσον πολλοί, ὅσον πολλοὶ εἴμεθα οἱ Ἕλληνες καὶ ὅσον πολλὰ εἶναι τὰ συμφέροντα ἅτινα ἕκαστος ἡμῶν ἐπιδιώκει.

— Πολιτεύεσαι εἰς τὸ Κράτος, εἰς τὸν Δῆμον, εἰς τὴν Κοινότητα, ρουσφετολογῶν ἢ ὑποστηρίζεις ρουσφετολογούντας πολιτευομένους; Ἐμπορεῖσαι λαθρεμπορεύμενος ἢ προτιμῶν ὡς ἐφθνήτερα τὰ εἶδη τοῦ λαθρεμπορίου; Ὑπηρετεῖς τὸ δημόσιον προσπαθῶν νὰ πληρόνησαι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον καὶ νὰ ἐργάζεσαι ὅσον τὸ δυνατόν ὀλιγώτερον; Μεταναστεύεις ὑστερῶν ἕνα στρατιώτην ἀπὸ τὴν πατρίδα; Ἀνοίγεις ἢ ἀνέχεσαι νὰ ἐπιφέρωσιν ἄλλοι μικρὸν τι ρῆγμα εἰς τοὺς νόμους τῆς πατρίδος χάριν τῆς δίκης σου, τοῦ κτήματός σου, τοῦ μέλλοντος τῶν τέκνων σου, τῆς ἀνέσεως τῶν γηρατειῶν σου; Καταδιώκεις τὸν ἐχθρόν σου καὶ ὅταν ἀκόμη ἢ καταδιώξεις ζημιώνει τὸ δημόσιον;

Καὶ ἂν διαπράττῃς ἐν ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἢ ἄλλα παρόμοια, δικαιούσαι νομίζεις νὰ πικραίνεσαι διότι οἱ ἐχθροὶ ὑβρίζουσι τὴν πατρίδα σου; Δικαιοῦσαι νομίζεις νὰ γλυκαίνεσαι μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς ταχείας αὐτῆς ἀνορθώσεως;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Δεκάτη ἔκτη

(Ματθαίου κβ'. 25—14—30).

Κείμενον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην. Ἄνθρωπός τις ¹ ἀποδημῶν ἐκάλεσε τοὺς ἰδίους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, ὃ μὲν ἔδωκε πέντε ² τάλαντα, ὃ δὲ δύο, ὃ δὲ ἓν, ἐκάστῳ κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν, καὶ ἀπεδήμησεν εὐθέως. Πορευθεὶς δὲ ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ³ ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε τάλαντα· ὡσαύτως καὶ ὁ τὰ δύο, ὁ δὲ τὸ ἓν λαβὼν, ἀπελθὼν ⁴ ὠρυξεν ἐν τῇ γῇ καὶ ⁵ ἀπέκρυψε τὸ ἀργύριον τοῦ κυρίου αὐτοῦ. Μετὰ δὲ χρόνον πολὺν ἔρχεται ὁ κύριος τῶν δούλων ἐκείνων, καὶ συναίρει ⁶ λόγον μετ' αὐτῶν. Καὶ προσελθὼν ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν, προσήνεγκεν ἄλλα πέντε τάλαντα λέγων. Κύριε, πέντε τάλαντά μοι παρέδωκας, ἰδὲ ἄλλα πέντε τάλαντα ἐκέρδισα ⁷ ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφ' ἧς αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ. Εὖ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὰ δύο τάλαντα λαβὼν, εἶπε, Κύριε, δύο τάλαντά μοι παρέδωκας ἰδὲ ἄλλα δύο τάλαντα ἐκέρδισα ἐπ' αὐτοῖς. Ἐφ' ἧς αὐτῷ ὁ κύριος αὐτοῦ. Εὖ δούλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἰσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου. Προσελθὼν δὲ καὶ ὁ τὸ ἓν τάλαντον εἰληφώς, εἶπε. Κύριε ἔγνων σε ὅτι σκληρὸς εἶ ἄνθρωπος, θερίζων ὅπου οὐκ ἔσπειρας, καὶ συνάγων ὅθεν οὐ οἰσκόρπισας· καὶ φοβηθεὶς ἀπελθὼν ἐκρύψα τὸ τάλαντόν σου ἐν τῇ γῇ· ἰδὲ ἔχεις τὸ σόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ. Πονηρὲ δούλε καὶ ὀκνηρὲ· ἦδεις ὅτι θερίζω ὅπου οὐκ ἔσπειρα καὶ συνάγω ὅθεν οὐ οἰσκόρπισα· ἔδει οὖν σε βαλεῖν τὸ ἀργύριόν μου ⁸ τοῖς τραπεζίταις καὶ ἐλθὼν ἐγώ, ἐκομισάμην τὸ ἐμὸν σὺν τόκῳ. Ἄρατε οὖν ἀπ' αὐτοῦ τὸ τάλαντον καὶ δοτε τῷ ἔχοντι τὰ ὀκτα τάλαντα· τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ οὗ τοῦ μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθθήσεται ἀπ' αὐτοῦ καὶ τὸν ἀχρεῖον δούλον ἐκβάλλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον. Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Ταῦτα λέγων ἐφώνει. Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Σημειώσεις.

1) Ἀποδημῶν = ἔτοιμος εἰς ἀποδημίαν. 2) Τάλαντα = νόμισμα ἔχον διάφορον ἄξιν κατὰ τοὺς διαφόρους τόπους καὶ καιροὺς τῆς ἀρχαιότητος — σιγήτως 6 χιλ. δραχμῶν. 3) Ἐν αὐτοῖς — τὸ μέσον δι' οὗ εἰργάσθη. 4) ὠρυξεν = κατέκρυψεν ἐν τῇ γῇ. 5) ἀπέκρυψε = κατέστησεν ἀόρατον, ἀχρησιμοποίητον. 6) συναίρει λόγον = λαμβάνει λογαριασμόν. 7) Ἐπ' αὐτοῖς = πρὸς τοῖς δοθείσι. 8) Τοῖς τραπεζίταις = ἐνταῦθα οἱ ἐπὶ τόκῳ δανειζόμενοι ἢ δεχόμενοι ἐπὶ τόκῳ καταθέσεις. — 9) Ἡ ὅλη παραβολὴ ἀφορᾷ εἰς τοὺς Χριστιανούς καὶ τὰ ἐνὶ ἐκάστῳ αὐτῶν διδόμενα χαρίσματα, ἅτινα ἕκαστος ὀφείλει χρησιμοποιοῦν ν' αὐξήσῃ.

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΑΠΟΚΤΗΣΕΩΣ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΑΡΕΤΗΣ

Ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ἐργάζεται διαρκῶς εἰς τὸ ν' αὐξάνῃ τὸ ἀναλόγως τῶν ψυχικῶν καὶ σωματικῶν δυνάμεων ἐκάστου δεδομένου εἰς ἐκάστον τάλαντον τῆς ἀρετῆς. Ποῖος εἶναι ὁ προορισμὸς τοῦ Χριστιανοῦ ἐν τῷ κόσμῳ; τούτῳ κατὰ τὸ Εὐαγγέλιον; Νὰ προσπαθῇ ν' ἀποδείξῃ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν τελειότερος συμμορφῶν ἐαυτὸν ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερον πρὸς τὸ πρότυπον τῆς τελειότητος, τὸ ὁποῖον ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον ἀφῆκεν εἰς ἡμᾶς ὁ κύριος ἡμῶν καὶ θεάνθρωπος λυτρωτὴς Ἰησοῦς Χριστός. Καὶ τὸ πρότυπον τοῦτο ἀπαρτίζεται ἀπὸ πάσης ἀρετῆς. Καὶ τὴν ἀρετὴν ταύτην, τὴν τελείαν, καὶ ἀπρόσιτον σχεδὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, κατέστησεν ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐνανθρωπήσας, προσετὴν καὶ ἐφικτὴν εἰς τὸν Χριστιανόν. Ζήσας αὐτὸς ὁ ἴδιος ὡς ἄνθρωπος ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἄνθρωπον πῶς δύναται νὰ ζήσῃ ἐν τῷ κόσμῳ χρήσιμος εἰς ἐαυτόν, χρήσιμος εἰς τοὺς ὁμοίους του, καὶ εὐάρεστος εἰς τὸν Θεόν. Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὁ Χριστιανὸς εὐρίσκει διεξαγόμενον τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς, καὶ βλέπει τὸν θεάνθρωπον Ἰησοῦν Χριστὸν πῶς ἀγωνίζεται, πῶς παλαίει, καὶ πῶς νικᾷ. Ἀλλὰ καὶ ἀκούει καὶ διδάσκειται ὅτι ὀφείλει νὰ ἐργασθῇ εἰς τὸ ν' ἀποδῇ τελειότερος, καὶ ὅτι θὰ δώσῃ λόγον τῆς ἐργασίας αὐτοῦ ταύτης ἐνώπιον Ἐκείνου, ὁ ὁποῖος Θεὸς ὢν ἐγένετο ἄνθρωπος, ἵνα τὸν ἄνθρωπον σώσῃ. Ὁ Χριστιανὸς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον τῆς τελειοποιήσεως αὐτοῦ διὰ τῆς ἀρετῆς, δὲν ἀφίεται μόνος εἰς τὰς δυνάμεις αὐτοῦ τὰς φυσικὰς. Ἐρχεται εἰς αὐτὸν βοηθὸς ἡ θεία χάρις, ἥτις ἐνισχύει καὶ ἐνθαρρύνει ὅταν παλαίῃ καὶ ἀγωνίζεται, καὶ ὅταν θέλῃ νὰ συντηρήσῃ ὅ,τι ἤδη ἔχει ἀποκτήσει. Καὶ ἔχει ὁ ἀγὼν οὗτος τῆς τελειοποιήσεως πικρίαν πολλὰς ἀλλὰ καὶ ἡδονὴν πνευματικὴν οὐχὶ ὀλίγην. Ἡ τελειοποίησις τοῦ Χριστιανοῦ διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ, προβάλλεται εἰς τὸν Χριστιανὸν ἐν τῇ σημερινῇ περικοπῇ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ὡς καθήκον, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται ἀτιμωρητὴ ν' ἀποφύγῃ. Ἡ ἐκτέλεσις δὲ τοῦ καθήκοντος συνεπάγεται πάντοτε ἀληθὴ εὐχαρίστησιν εἰς ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος ἐκτελεῖ τοῦτο. Καὶ ἰδοὺ πῶς ὁ δεινὸς ὄντως ἀγὼν τῆς αὐξήσεως τῆς ἀρετῆς γίνεται ὅχι μόνον εὐπρόσδεκτος ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμητὸς παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς. Καὶ βλέπομεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἐκκλησίας πολλοὺς Χριστιανούς καταλείποντας τὰ ἐγκόσμια πάντα καὶ προσκολλημένους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ καθήκοντος ν' ἀγωνίζωνται εἰς τὸ νὰ αὐξάνωσι τὰς ἀρετὰς τῆς ψυχῆς αὐτῶν, καὶ ν' ἀποδείκνυσιν οὕτω τελειότεροι, καὶ περισσότερον ὅμοιοι εἰς τὸ ὑπόδειγμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐν τῷ σημερινῷ Εὐαγγελίῳ βλέπομεν καὶ τοὺς ἐκτελοῦντας τὸ καθήκον τοῦτο τῆς αὐξήσεως τοῦ δεδομένου εἰς αὐτοὺς τάλαντου, ἀλλ' ἀποκρύφνυνται μάλιστα τοῦτο. Ἀλλὰ βλέπομεν καὶ τὴν κρίσιν τοῦ Κυρίου καὶ δικαστοῦ. Ἐκεῖνον βραβεύει, τοῦτον δὲ τιμωρεῖ. Καὶ δικαίως. Διότι ἡ ἐργασία τῆς αὐξήσεως τοῦ τάλαντου τῆς ἀρετῆς δὲν εἶναι ἔργον τὸ ὁποῖον ὠφελεῖ ἀποκλειστικῶς τὸν ἐργαζόμενον, ἀλλ' ὠφελεῖ καὶ τὸν πλησίον πολλαχῶς καὶ διὰ τοῦ παραδείγματος αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς ἀρετῆς αὐτῆς, ἥτις στηρίζεται πάντοτε ὡς ἐπὶ βάσεως, καὶ προάγεται ὡς ἀπὸ ρίζης, τῆς ἀγάπης. Καὶ ὅπως τὰ χρήματα πληθύνονται βαθμὴδὸν οὕτω καὶ τὰ σπέρματα τῆς ἀρετῆς αὐξάνονται καὶ προάγονται βαθμὴδὸν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ ἀποκτήσις τῆς ἀρετῆς, ἀπαιτεῖ προσπάθειαν μεγάλην ἐκ μέρους ἐκείνου, ὅστις θέλει ν' ἀποκτήσῃ ταύτην, καὶ ὑπομονὴν καὶ ἐγκαρτέρησιν. Ἐχει πάντοτε ἀντιμέτωπον

τὴν κακίαν, τὴν κακίαν παρέχουσαν ἡδονὰς καὶ ἀπολαύσεις υλικὰς. Καὶ τὴν κακίαν ταύτην ὀφείλει ν' ἀπωθῇ καὶ νὰ φυγαδεύῃ μακρὰν αὐτοῦ ὁ θέλων νὰ τελειοποιηθῇ διὰ τῆς προσκτήσεως μεζιζονος ἀρετῆς. Καὶ ἐν τῇ ἀπομακρύνσει ταύτῃ εὐρίσκεται ἡ διαπάλη καὶ ὁ ἀγὼν. Ὁ Χριστιανὸς ἔχων ἐξηγισμένην τὴν θέλησιν αὐτοῦ προσλαμβάνει τὴν βοήθειαν τῆς Θείας χάριτος διὰ τῶν μυστηρίων τῆς Ἐκκλησίας, παρεχομένων εἰς αὐτὸν καὶ κατορθώνει ν' ἀποδῇ νικητῆς, καὶ ἐμφανίζεται ἐνώπιον τοῦ θεανθρώπου λυτρωτοῦ καὶ Κριτοῦ πλήρης θάρρους, προσκομίζων εἰς αὐτὸν τὴν αὐξήσιν τῶν δεδομένων εἰς αὐτὸν σπερμάτων τῆς ἀρετῆς, καὶ ἀποκομίζει τὸν ἔπαινον τοῦ Θεοῦ, βραβεῖον αἰώνιον.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

ΤΙ ΕΙΝ' Ο ΚΟΣΜΟΣ

Χαρεῖτε νηοί, τῆς ὤμορφος καὶ νηῆς τὰ παλληκάρια, Κ' εἰσεῖτε οἱ χαμογέροντες, χαρεῖτε τὰ παιδιὰ σας! Ἔσται εἶναι τοῦτος ὁ νηοῦνις, ὁ ψεύτικος ὁ κόσμος, Σὺν τῶνιστο, ποῦ εἶδα χιτῆς, κοντὰ νὰ ξημερώσῃ: Σ' αὐτὸν τὸν κόσμῳ, ποῦμαστε, ἄλλοι τὸν εἶχαν πρῶτα, Σ' εἴμας τὸν παραδώσανε, κι' ἄλλοι τὸν κατεροῦνε. Καλὸτύχ' εἶναι τὰ βουνά, ποτὲ τοὺς δὲ γεροῦνε. Τὸ καλοκαίρι πράσινα καὶ τὸ χειμῶνα χιόνι!

BYZANTION

ΚΓ'

ΒΕΛΙΣΑΡΙΟΣ

Γοτθικὸς πόλεμος.—Πολιορκία τῆς Ρώμης.

Συνετός, εἵπομεν, ἦτο ὁ Οὐίττιγς, ἐπειδὴ, ἀναλαβὼν τὴν βασιλείαν, δὲν ἔκρινεν εἰς τὴν νίκην συμβάλλον, τοὺς ἐπτοημένους ἐκ τῶν ἀτυχημάτων Γότθους ἄγων, νὰ ἐπέλθῃ κατὰ τῶν ὑπερηφάνων δι' ὅσα κατάρθρωσαν στρατιωτῶν τοῦ Βελισαρίου. Τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἀρετὴν, εἶχεν εἰπῇ, αἱ πράξεις τελειωθῶσι μαρτυροῦσιν. Ἐρχισε δὲ ἀναπλάττων εἰς πληθὺς μαχητῶν καὶ εἰς ἀσκήσιν πολεμικὴν τὸν λαόν του. Εἶναι δὲ κήρυγμα τῶν μεγάλων ψυχῶν ὅτι ὁ εὐγενὴς πρέπει καλῶς καὶ ὑπερηφάνως νὰ ζῇ, ἄλλως καλῶς καὶ ὑπερηφάνως ν' ἀποθνήσκῃ, οἱ ἡγεμόνες δὲ τῶν λαῶν, λαῶν μάλιστα περικλεῶν εἰς παντοίαν ἀρετὴν, τοῦτο, τὸν τίμιον θάνατον, πρέπει νὰ ἔχωσιν ἀστέρα ὁδηγὸν τοῦ ἐαυτῶν βίου, ἄλλως καταδύνοντες ἀπὸ τοῦ θρόνου ὡς γείνωνσιν ἀλιεῖς ἀχινῶν ἢ ἀβόσκωσιν ἀγέλην χοίρων. Ὁ Οὐίττιγς δὲν ἦτο Θεοδότος, κοπρολόγος κύνθαρος, χρήματα σκυβαλικά κατὰ πάντα ἀτιμὸν τρόπον συλλέγων καὶ πωλὼν τὸ κράτος του εἰς βασιλεῖς ἄλλον ἰσχυρόν, ἔτοιμος ν' ἀπέλθῃ παρ' ἐκεῖν, ἵνα διέλθῃ τὸν βίον ἐν ζῳῳδῇ ἀπραξίᾳ καὶ ἀφροντισίᾳ ἀνασκαλεῶν μόνον τὸ δυσῶδες χρῆμά του. Εἶναι βασιλεὺς λαοῦ ὑπερηφάνου καὶ ἀξίως τῶν ἐθνικῶν φρονημάτων βουλευόμενος· παρασκευασθεὶς ἐν χρόνῳ βραχεῖ, ἐν ᾧ ὑπὸ δύο ἀρχηγούς πολλὴν στρατιάν εἶχε πέμψῃ πρὸς ἀνατολὰς εἰς ἀνάκτιν τῆς Δαλματίας, αὐτὸς σπεύδει κατὰ τῆς Ρώμης ἄγων ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδας πεζῶν, ἱππέων μάλιστα θωρακοφόρων τῶν πλείστων. Σπεύδει φοβούμενος μὴ μανθάνων αὐτὸν ἐπερχόμενον ὁ Βελισάριος δραπέτευση, ἀναξίως σκεπτόμενος ἀνδρὸς πολεμιστοῦ, ὥστε οὐδὲ εἰς τοὺς λόγους ἱερέως ἐκ Ρώμης ἐπίστευεν εἰπόντος ὅτι ἐλάχιστα πρέπει περὶ τούτου νὰ φροντίζῃ, διότι ὁ Βελισάριος οὐδέποτε θ' ἀποδράσῃ ἀλλὰ θὰ τὸν ἀναμείνῃ αὐτοῦ.

Καὶ ὁ μὲν Βελισάριος ἀνακαλέσας τὸν Κωνσταντῖνον καὶ τὴν Βέσσαν ἀνέμενεν ἐν Ρώμῃ τὸν Οὐίττιγιν, οὗτος δὲ, ἀφῶν ὅπισθεν αὐτοῦ ἔχθρους ἐν Περυσίᾳ καὶ Σπολιτίῳ καὶ Ναρ

νίᾳ, πρὸ τοῦ Τιβερίουδ ἦλθε καὶ τὴν πολιορκίαν τῆς πόλεως κατέστησεν (21 Φεβρουαρίου 537).

Μάχη παρὰ τὸν Τίβεριν.

Ἐπὶ τινος γεφύρας τοῦ Τιβερίουδ πύργον εἶχεν οἰκοδομήσῃ ὁ Βελισάριος καὶ φρουρὰν ἔταξεν ἐν αὐτῷ ἐπιθυμῶν νὰ κατατρίβῃ εἰς τὴν ἐκπόρθησιν τῶν τοιούτων καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὸν χρόνον τῶν πολέμων, ἕως ἥθελεν ἔλθῃ ἡ παρὰ τοῦ Ἰουστινιανοῦ ἀναμενομένη βοήθεια, εἰσάγῃσι δὲ ἀφθονώτερα οἱ πολιορκούμενοι τὰ ἐπιτήδεια εἰς τὴν πολιορκίαν. Εἶχε καταποντίσῃ τὴν ἀπέραντον τῆς Ρώμης πεδιάδα ἡ ἐξ ἐκατὸν πεντήκοντα χιλιάδων γοτθικὴ στρατιὰ ἡμερωτέρα βεβαίως τῆς γαλατικῆς τῆς ὑπὸ τὸν Βρέννον ἄλλοτε ὁδηγηθείσης κατὰ τῆς Αἰωνίας Πόλεως, ἀλλὰ καὶ αὕτη βαρεία καὶ δυσμενής, ὑπὸ πολυπληθοῦς εἰς ὑπηρεσίαν τοῦ στρατοπέδου ἡ πρὸς ἀρπαγὴν ἀκολουθουμένη σύγκλυδος ὄχλου. Καὶ ὁ ἄλλος μὲν ποταμὸς καὶ αἱ ἐξευμέναι ἐπ' αὐτοῦ καὶ ἀμυντήρια ἔχουσαι γέφυραι προσκείντο αὐτοῖς εἰς ἀγῶνα, ἀλλ' οὗτος ὁ καινοουργὸς πύργος ἐφαίνετο μάλιστα εἰς αὐτοὺς ὅτι νὰ κυριευθῇ ἔπρεπεν. Ἀλλ' ἐν ᾧ καὶ τὴν φθορὰν ὑπελόγιζον καὶ ἐν ἀμφιβολίᾳ περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἦσαν, ἡ ἐκ τῆς πληθύος αὐτῶν πτόησις κατέστησεν αὐτοὺς καὶ τοῦ πύργου καὶ τῆς διαβάσεως τοῦ ποταμοῦ κυρίου· διότι ἡ ἐνταῦθα τεταγμένη φρουρὰ ἔντρομος ἐγκατέλιπεν, ἐπελθούσης τῆς νυκτός, τὸν πύργον καὶ ἐτράπη εἰς φυγὴν πρὸς τὴν Καμπανίαν.

Τὴν δ' ἐπομένον οἱ μὲν Γότθοι προβάδντες πρὸς τὴν γέφυραν, τὸν πύργον ἀπροσδοκῆτως ἔρηνον εὐρόντες τὰς ἀφυλάκτους πύλας εὐχερῶς διέρρηξαν, καὶ διαβάντες τὸν ποταμὸν πρὸς τὸν περίβολον ὥρμησαν τῆς Ρώμης· ἀλλ' ἐνταῦθα ἀπροσδόκητος πάλιν σύρραξις πρὸς τοὺς ἡμετέρους· διότι ὁ Βελισάριος ὀρθὸν κρίνων παρὰ τὸν Τίβεριν νὰ ἰδρύσῃ στρατόπεδον, ἵνα καὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ διὰ τοὺς πολέμιους κωλύσιν καὶ τοῦ θάρρους αὐτῶν ἐπίδειξιν κάμωσι πρὸς ἐκείνους, κατέβαινε πρὸς τὴν γέφυραν, ἀγωνῶν μὲν τὰ κατὰ τὴν ἀποδράσιν τῆς φρουρᾶς, χιλίους δὲ μόνον ἱππεῖς ἔγων.

Πολεμισταὶ εἶναι. Ἦλθον εἰς χεῖρας, οἱ μὲν Γότθοι εἰς τὸ πλῆθος αὐτῶν πεποισμένοι, ὁ δὲ Βελισάριος εἰς τὴν ἀρετὴν τῶν περὶ ἐαυτὸν πιστευῶν καὶ ἐπειδὴ δὲν ἐπῄθει βεβχίως ἐν τῇ πρώτῃ πρὸς τοὺς πολιορκητὰς συναντήσῃ νὰ φανῇ ὑποχωρῶν. Τούτου ἕνεκα παρὰ τὴν συνήθη αὐτῷ ἀσφάλειαν, οὐχὶ ὡς στρατηγός, ἀλλὰ νεανικώτερον ὡς στρατιώτης ὁρμῶν, ἐμάχητο εἰς τὴν πρώτῃν γραμμὴν τῆς παρατάξεως. Καὶ ἐκ τούτου κίνδυνος δεινὸς περιέβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ σιδηρᾷ του ἀγκάλῃ. Ὁ ἵππος αὐτοῦ, ὁ βαλιός—φαῖς ὅλος μὲ λευκὸν ἀστέρα ἀπὸ τοῦ μετώπου μέχρι τῆς ρινός, ὁ μὴ ταρρασόμενος ἐκ τοῦ ἀλαλητοῦ τῆς μάχης, ἐπιτηδεύοντατος δὲ νὰ σφῆξῃ τὸν ἀναβάτην του—τοῦ κινδύνου τούτου ἐγένετο ὁ αἴτιος. Διότι βάρβαροί τινες ἱππεῖς τὴν προτερὰν αὐτομολήσαντες ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῶν ἡμετέρων πρὸς τοὺς Γότθους, ἀναγνωρίσαντες ἐκ τοῦ ἵππου τὸν Βελισάριον καὶ μαχόμενον μεταξὺ τῶν προμάχων, ἐβόων, κραυγάζοντες πρὸς τοὺς συμπολεμιστὰς τοὺς ἄλλους βαρβάρους νὰ κτυπῶσι τὸν ἵππον τὸν βαλιόν καὶ τὸν ἐπιβαινόντα ἐκεῖνον, γιγνώσκοντες ὅτι, ἂν ἐκεῖνος πέσῃ, τὰ ἡμέτερα κατὰ κράτος ἤθελον ἀπολεσθῇ. Πάντες λοιπὸν οἱ Γότθοι, οἱ εἰς ἀνδρείαν μάλιστα πρόεχοντες καὶ σώματος ἀλκὴν, ὥρμησαν κατὰ τοῦ Βελισαρίου τὰ δόρατα κατ' αὐτοῦ βάλλοντες καὶ πλήττοντες διὰ τῶν ξιφῶν. Οὗτος ἐπληττεν ἐπὶ τοῦ ἵππου συστρεφόμενος φόνον πολλὸν ἐργαζόμενος εἰς τοὺς πολέμιους, ἀλλ' ἤθελε καταβληθῇ, ἂν μὴ οἱ δορυφόροι μάλιστα καὶ οἱ ὑπασπισταὶ αὐτοῦ χάλκεον τεῖχος πρὸ αὐτοῦ διὰ τῶν ἀσπίδων προτάξαντες ἤθελον τρέψῃ τέλος ἐκείνους εἰς φυγὴν,

ἀφ' οὗ πολλοὶ μὲν καὶ ἀριστοὶ ἐξ ἐαυτῶν ἔπρεσον, ἐν οἷς καὶ Μαξέντιος ὁ δορυφόρος ἔργα μεγάλης ἀνδρείας εἰς τοὺς πολέμιους ἐπιδειξάμενος, ἐκ τῶν Γότθων δὲ χίλιοι καὶ μάλιστα οἱ πρόμαχοι αὐτῶν.

Διωκόμενοι δὲ οἱ βάρβαροι πέραν τοῦ Τιβερίουδ κατερρίφθησαν εἰς τὸ στρατόπεδον αὐτῶν. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐκδοθησάντες οἱ πεζοὶ αὐτῶν καὶ ἄλλοι τῶν ἱππέων ἔστρεψαν τοὺς περὶ τὸν Βελισάριον εἰς φυγὴν, ἕως ἐστάθησαν ἐπὶ τινος γηλόφου. Ἱππομαχία πάλιν κραταιὰ πανημέριος, καθ' ἣν οἱ ἡμέτεροι διωκόμενοι ἦλθον ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Ρώμης. Ἐν τῇ πόλει οἰμωγαὶ καὶ ὀλουγαὶ τοῦ ἀπολέμου πλῆθους βῶντος ὅτι ἀπέθανεν ὁ στρατηγὸς ἐν τῇ μάχῃ. Ἐκ τούτου καὶ οἱ τὴν πύλιν τὴν Σαλαρίαν φρουροῦντες, ἧς ὑπὸ τὰ τεῖχη ἦλθον φεύγοντες ὁ Βελισάριος καὶ οἱ περὶ αὐτόν, δὲν ἤνοιγον αὐτὴν φοβούμενοι μὴ συνεισβάλλωσι καὶ οἱ πολέμιοι. Καὶ διέτασσε μὲν αὐτοὺς ἰσχυρῶς ὁ στρατηγὸς ν' ἀναπετάσωσιν εἰς τοὺς φεύγοντας τὰς πύλας, ἀλλ' ἐκεῖνοι ἠρνοῦντο, ἐπειδὴ δὲν ἠδύναντο νὰ διακρίνωσιν αὐτόν, ὑπὸ κονιορτοῦ καὶ ἰδρώτος καὶ τοῦ αἵματος τῶν ὑπ' αὐτοῦ φονευθέντων πολεμίων κεκαλυμμένον, καὶ ἕνεκα τοῦ ἀμαυροῦ πλέον φωτὸς τοῦ δύνοντος ἡλίου, οὐδὲ ἐπέξοδον δὲν ἔκαμουν τινὰ εἰς σωτηρίαν τῶν κινδυνευόντων. Ἀλλ' ἡ στρατηγικὴ δξύτης καὶ ἡ τόλμη εἶναι πολλάκις τῆς νίκης ἡ γενέτειρα. Ἀκρομία καὶ ἀταξία μεγ αλυτέρα τοῦ συνήθους κατεῖχε τοὺς ἐπιτιθεμένους Γότθους· τούτων λοιπὸν καὶ τοῦ σκότους ὠφελούμενος ὁ Βελισάριος ἐξ ἀπροσδοκῆτου ἐπιπεσὼν ἔτρεψεν εἰς φυγὴν ἀκράτητον, ἀλλ' ὅμως δὲν παρεσύρθη εἰς διώξιν, ἀλλ' ἀνέστρεψε παρεσθὺς εἰς τὸ τεῖχος, ἥρως ἀνευφημούμενος καὶ θεοφιλὴς, διότι, ἐνῷ περὶ αὐτὸν κατερράγη σύμπασα ἡ ἀπὸ πρώτας μέχρι νυκτός μάχη, ἄτρωτος ὢως ἔμεινεν.

Προσβεία Γότθων.

Πυρὰ ἐκαίοντο ὅλην τὴν νύκτα ἐκ παραγγέλσεως τοῦ στρατηγοῦ ἐπὶ τῶν τειχῶν κύκλῳ τῆς Ρώμης καὶ ἡγρόπνον οἱ πολιορκούμενοι, ἐφοδὸν φοβούμενοι νυκτερινήν. Ἀλλ' ὁ Οὐίττιγς τοιοῦτον μὲν τι δὲν ἐποίησεν, ἐπεμψε δέ, ἐν ᾧ εἰσέτι ἐν ταραχῇ ἦσαν οἱ ἐν τῇ πόλει, Γότθον ἄνδρα ἐπιφανῆ, ὅστις ἤλεγξε τοὺς κατοίκους τῆς Ρώμης ἐπὶ ἀπιστίᾳ πρὸς τοὺς Γότθους, ὅτι, προδῶσαντες αὐτοὺς, τοὺς Γραικοὺς ἐδέχθησαν, ἀνικάνους ὄντας νὰ σώσωσιν τὴν Ρώμην ἐκ τοῦ κινδύνου. Ὁ Βελισάριος ἀφῆκεν ἀκωλύτως νὰ εἴπῃ ὁ Γότθος τὰς λοιδορίας του, οἱ Ῥωμαῖοι ἤκουσαν αὐτὰς ἀτάραχοι καὶ ὁ κήρυξ ἀπῆλθε γενόμενος ἱκανὸς γελοῖος.

Ἐπῆλθεν ἡ ἡμέρα καὶ οἱ Γότθοι τὸν ποταμὸν πλέον ἀκωλύτως διαβάσαντες περιέζωσαν τὴν πόλιν ἀπὸ τῆς Φλαμινίας μέχρι τῆς Πραινεστίνης πύλης ἐξ ἰδρύσαντες χαρακώματα καὶ ἔβδονον πέραν τοῦ Τιβερίουδ καὶ τῆς Μουλβίας γεφύρας καὶ τὴν ἐπικοινωνίαν τὴν αὐτῶν σφῶντες καὶ πιέζοντες τοὺς πολιορκουμένους, ἔταξαν δ' ἐνταῦθα ἡγεμόνα τὸν Μαρκίαν μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν ἐπανελθόντα ἐκ Παλατίας. Ὁ δὲ Βελισάριος κλεισὰς τὰς πύλας διὰ κτίσματος ἰσχυροῦ αὐτὸς μὲν τὴν Σαλαρίαν κατέλαβεν, ὅπου ἐξαίρετικῶς εὐπρόσβλητον ἦτο τὸ τεῖχος, τὰς δὲ ἄλλας εἰς τοὺς ἱκανωτάτους παρέδωκε τῶν ὑπ' αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ οἱ πολιορκηταὶ ἀπέκοψαν τῶν δεκατεσσάρων ὁρετῶν τὸ ὕδωρ, καὶ τοὺς ὁρετοὺς τούτους διὰ τοῖχου ἀπέκλεισεν, ἵνα μὴ οἱ πολέμιοι εἰσέλθωσι δι' αὐτῶν, καὶ διὰ θαυμασίας ἐπινοίας ἀνεπλήρωσε τοὺς ἕνεκα τῆς ἐλλείψεως τοῦ ὕδατος τῶν ὁρετῶν ἀργούς μένοντας μυλῶνας.

Καὶ ταῦτα μὲν σοφὰ ὁ Βελισάριος εἰς ἀμυναν ἐπενοεῖ· ἀλλ' ὁ κίνδυνος ἀπ' αὐτῶν τῶν κατοίκων τῆς Ρώμης ἦτο, καὶ τοῦ ὄχλου καὶ τῶν συγκλητικῶν πιεζομένων ὑπὸ τῆς ἀπνείας τῆς φρουρήσεως καὶ τῆς πείνης. Ταῦτα δὲ μανθά-

νων ὁ Οὐίττιγίς πρέσβεις ἔπεμψεν εἰς τὴν πόλιν πολλὰ μὲν συμβουλευσάντας, πολλὰ δὲ ἀπειλήσαντας, πολλὰ δὲ φιλάνθρωπα εἰπόντας. Ὁ δὲ Βελισάριος πρὸς μὲν τὴν φιλάνθρωπον παραχώρησιν ν' ἀπέλθῃ μετὰ τῆς στρατιᾶς του ἔχοντες πάντα τὰ ἑαυτῶν ἀπεκρίθη ὅτι κεναὶ εἶναι αἱ ἐλπίδες παντὸς νομίζοντος ὅτι θὰ πατήσῃ τὴν Ῥώμην ζῶντος τοῦ Βελισαρίου, πρὸς δὲ τὰς ἀπειλὰς εἶπεν ὅτι θὰ ἔλθῃ χρόνος καθ' ὃν οἱ Γότθοι θὰ ἐπιθυμῶσι καὶ ὑπὸ ἀκάνθα να κρύπτωσι τὰς κεφαλὰς των καὶ δὲν θὰ ἔχωσι οὐδὲ τὸ τοιοῦτον καταφύγιον.

Ἡ προφητεία ἐξεπληρώθη.

ΑΙ ΑΓΙΑΙ ΣΥΝΑΞΕΙΣ

ΤΑ ΑΓΙΑ ΔΩΡΑ

Αἱ ἀρχαῖαι συνήθειαι διεσώθησαν κατὰ τὸ πλεῖστον μέχρις ἡμῶν. Μετὰ τὸ πέρας τῆς εὐχῆς, τοῦ Χερουβικού ὕμνου λεγομένης. αὐδαίς ἄξιος κ.λ. ν, ὁ Λειτουργὸς ἀφ' οὗ νιφθῇ προσέρχεται εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ ἐτοιμάζει ἐν τῷ ἱερῷ Δίσκῳ τὸν ἁγιασθησόμενον ἄρτον, ἐξάγων καὶ τοποθετῶν ἐπὶ τοῦ δίσκου ἐξ ἑκάστου προσφερομένου ἄρτου μερίδας ὑπὲρ πάντων ἐκείνων, οἵτινες θέλουσι νὰ μετέσχωσι τῶν χαρισμάτων τῆς ἀναίμακτου θυσίας, ἢ κοινωνήσωσι τῶν ἀχράντων μυστηρίων, καὶ ἐξάγων ἐκαστὴν μερίδα ἀναφέρει τὸ ὄνομα ὑπὲρ οὗ ἡ μερίς. Ἐπειδὴ σύνδεσμος αἰώνιος, ἀδιάσπαστος ὑπάρχει μετὰ τῆς ἐν οὐρανοῖς καὶ τῆς ἐπὶ γῆς Ἐκκλησίας, ὁ λειτουργὸς ἐξάγει μερίδας καὶ ὑπὲρ ἐκείνων, οἵτινες μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ἔχουσιν ἤδη δικαιωθῇ μεταστάντες εἰς οὐρανοῦς. Καὶ πρώτην ἐξάγει τὴν μερίδα τῆς Θεοτόκου, ἀφ' οὗ ἐξαγάγῃ τὴν μεγάλην μερίδα τοῦ Ἀμνοῦ. Ἐπειτα εἰς τύπον τῶν ἐννέα ἐν οὐρανοῖς Ταγμάτων ἐξάγει ἐννέα μερίδας μίαν δι' ἑκάστην τάξιν ἁγίων, οἵτινες ἔζησαν ἐν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἦτοι 1 τοῦ Προδρόμου, 2 τῶν Προφητῶν, 3 τῶν Ἀποστόλων, 4 τῶν Ἱεραρχῶν, 5 τῶν μαρτύρων, 6 τῶν ἀναργύρων, 7 τῶν Θεοπατόρων, 8 τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας καὶ 9 τοῦ Ἱερέως, οὗ ἔργον εἶναι ἡ ἐπιτελουμένη λειτουργία. Μερίδα τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων δὲν δύναται ὁ ἱερεὺς νὰ ἐξάγῃ, ὡς ἀτόπως τινες νεώτεροι πολὺ διατάξεις ἀπροσέκτως διατυποῦσι· διότι οἱ ἅγιοι ἄγγελοι δὲν ἀπετέλεσαν ποτὲ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, οὐδὲ ἐκοινωνήσαν τῶν δωρεῶν τῆς ἀναίμακτου θυσίας. Καὶ εἶναι δογματικῶς καὶ ιστορικῶς ἐσφαλμένη ἡ ἀνάμιξις τῶν ἁγγέλων εἰς τὴν ἀνάμνησιν εἰς τὰς μερίδας τῆς προθέσεως. Τὰ πλεῖστα δὲ Λειτουργικὰ βιβλία τῶν νεωτέρων χρόνων χρήζουσι κατὰ τοῦτο διορθώσεως. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ κατάταξις τῶν μερίδων τῶν ἐννέα Ταγμάτων εἶναι νεωτάτη ὀλίγους αἰῶνας ἀριθμοῦσα.

Ἀφ' οὗ δὲ τὰ τῆς Προθέσεως εὐτρεπισθῶσι πάντα, γίνεται ἡ μεταφορὰ τῶν δώρων, ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῶν ταύτης εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ὀνομάζομεν τὴν μεταφορὰν ταύτην προσκομιδὴν ἢ Μεγάλην Ἐξουδον. Ἡ πρόθεσις παρ' ἡμῖν σήμερον γίνεται διὰ συντομίαν χρόνου πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς Θείας Λειτουργίας. Μόνον δ' ὅταν ἄρχιερεὺς εἶναι ὁ λειτουργός, δὲν περατοῦται αὕτη, ἀλλὰ μένουσιν αἱ μερίδες τῶν προσφερόντων τὰ δῶρα, ὥς ἐξάγει ὁ ἄρχιερεὺς κατὰ τὴν ὥραν ταύτην ἀναφέρον τὰ ὀνόματα τῶν προσφερόντων τὰ δῶρα, καὶ περατοῖ τὴν Πρόθεσιν. — Καὶ φέρων λοιπὸν ὁ διάκονος τὸ Δισκάριον κεκαλυμμένον ὑπὸ ὀφθαλμοῦ πολυτελοῦς, καὶ τὸν ἀέρα ἐπ' ὧμων, καὶ τὸ θυμιατήριον ἀνηρτημένον ἀπὸ τοῦ μικροῦ δακτύλου τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ χειρὸς κατὰ τὴν ἐν τῷ Εὐχολογίῳ σχετικὴν διάταξιν, ὁ δὲ ἱερεὺς τὸ Ποτήριον ἐπ' ἑγῆς οὕτω κεκα-

λυμένον, ἐξέρχονται διὰ τῆς βορείας θύρας τοῦ σπηρίου, προπορευομένων λαμπαδούχων, καὶ ἐπομένων λοιπῶν συνλειτουργούντων ἱερέων φερόντων τὰ σύμβολα πάθους, τὸν Σταυρόν, τὴν λόγχην κ.λ. καὶ ἐξέρχονται τὸ μέρος ἐνθα ἵστατο ὁ ἄμβων πάλαι, καὶ ὅπου δὲ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους φαίνεται κεχαραγμένος ὁ δικέφαλος καὶ ἐκεῖ ἀφ' ὕψους (τοῦ Ἀμβωνος), ἀπὸ τῆς ἀγίας ρας δὲ σήμερον, ἀνεγινώσκοντο τὰ Δίπτυχα ὑπὸ τοῦ διακόνου ὁ δὲ ἱερεὺς ἢ ὁ ἀρχιερεὺς ἐξεφώνει «Μνησθεὶς Κύριος ἐν τῇ Βασιλείᾳ αὐτοῦ πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἀρχιερεὺς ἵσταται σήμερον ἐν τῇ ἁγίᾳ Θύρᾳ ἱεροῦ Βήματος καὶ ἐκεῖ περιμένει τὴν προσέλευσιν τοῦ ἐπισκόπου, ὁ μὲν τῶν τῶν κλήρου. Εἰς τῶν τοῦ κλήρου προσκομιζόμενος φέρει τὸ μικρὸν ὠμοφόριον, ὅπερ ἐπιτίθησιν ἐπὶ ὧμων τοῦ ἀρχιερέως. Ἐν δὲ τῇ Ρωσσίᾳ προσκομιζόμενος καὶ ἡ μίτρα ὑπὸ προπορευομένου συνλειτουργούντος ἱερέως. Μετὰ τὴν περιβολὴν τούτων, ὁ διάκονος μνημονεύει ἀρχιερωσύνης τοῦ πρὸ αὐτοῦ ἵσταμένου Ἐπισκόπου, οὗτος ἀναγινώσκει τὰ Δίπτυχα.

ΤΟ ΛΕΥΚΩΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τί ἔγραψαν οἱ ξένοι.

Ἡ διεστραμμένη καὶ γελοία Ἑρασμική προφορὰ κολουθεῖ εἰσὶ ἀκμάζουσα ἐν τοῖς σχολείοις, ἢ δὲ καὶ μελωδικὴ καὶ ἀρχαία Ἑλληνικὴ γλῶσσα μελετῶν νεκρὰ ἐν πλείστοις σχολείοις, γυμνασίοις καὶ πανεπιστημίοις. Ἐπὶ πόσον ἀρὰ γε εἰσὶ θὰ ἐξακολουθῇ ἡ ἀνοησία! Ἀτυχῶς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἡ βασιλεία τῆς ἀνοησίας πολλῶ μακροτέρα τῆς βασιλείας τοῦ νοῦ!

H. C. Muller

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Π. Σ. Σ μ ὁ ρ ν η ν, Δ. Α. Β. Κ έ α ν, Γρ. Στ. ν η ν. Αἰτήσεις ἔλαβον σειρὰν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πρώτων ἀποστολῶν. — Ν. Χρ. Ν ε ά π ο λ ι ν. Σεῖρά ἀπεστάλη. — Μ ο κ ό ν. Τοιαύτη ἐπιστολὴ δὲν ἐλήφθη ἀκόμη καὶ δι' ἐξετελέσθη. — Βασ. Π. Σ ὁ ρ ο ν. Ἀπαντῶμεν μόνον δταν τοῦτο ἀναγκαῖον, ἥτοι δὲ ἀπάντησις καὶ ἡ ἐκπλήρωσις πρὸς τὴν σεως. — Ν. Σ. Ἀ λ ε ξ ά ν δ ρ ε ι α ν. Ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀπόδειξιν πρὸς εἰσπραξίν. Ὡς τοιαύτην ἀπόδειξιν θεωροῦμεν ταῖς δωρεαῖς ἀναγραφῇ. Π. Κ. Κ)πολιν Φρ. Τ. Τ ε ρ γ έ ν. Ν. Ν. Κ έ ρ τ ε ς, Γ. Δ. Β ρ α τ έ λ α ν. Αἱ ἀποστολαὶ μετασθῆσαν ὀλίγον, ὅπως τὰ φύλλα ἐπαρκέσωσιν, διότι ἐνῶ δὲν ταῦτα, ὕψανουσιν αἱ ἀναπόρευτοι ἀποστολαί. — Χ. Π. Β α λ α ν. Ἐν τῶν σωματείων τῆς πόλεώς σας ἀνελάμβανε τὴν χορηγίαν ἐξέδρεσιν τοῦ χορηγοῦ τῆς ἐπὶ πλέον τῶν ἡμετέρων δυναμειῶν νης, εὐχαρίστως θ' ἀπεστέλλομεν καὶ χίλια πρὸς διανομήν.

Η ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Ἀνὰ οἱ

Ὅτι αἱ ἐγγράφαι καὶ αἱ ἀνανεώσεις ἐγγράφων φοιτητῶν τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου διὰ τὸ ἐπὶ χειμερινὸν ἐξάμηνον τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1909 ἀρχοῦνται τὴν 1 Σεπτεμβρίου καὶ λήγουσι τὴν 10 ὁρίου ἐν. ἔτους.

Ὁ Πρύτανης

Ν. Χ. Ἀποστολίδης

Ὁ ὑπογραμματεὺς
Σ. Ἀποστολάκης